

СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 86 (7416)

СУБОТА, 3 КАСТРЫЧНІКА

1942 г.

На фронце і ў партызанскіх атрадах наш народ будзе біць і граміць азвярэлыя полчышчы ворага, змагаючыся за канчатковае вызваленне ўсіх савецкіх зямель ад фашысцкіх крываваых разбойніцкіх банд.

(З пісьма ўдзельнікаў другога мітынгу прадстаўнікоў беларускага народа таварышу Сталіну).

ДРУГІ МІТЫНГ ПРАДСТАЎНІКОЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА

ПРЫВІТАННЕ ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ

Родны і любімы ІОСІФ ВІСАРЫЁНАВІЧ!

Мы, прадстаўнікі беларускага народа, сабраўшыся ў горадзе Маскве на другі антыфашысцкі мітынг, пасылаем шчырае, гарачае прывітанне і выказваем самыя глыбокія пачуцці сардэчнай любові Вам — нашаму вялікаму палкаводцу, другу і правяду.

Пятнаццаць месяцаў лютэе фашысцкая зграя на нашай роднай беларускай зямлі. Пятнаццаць месяцаў нашу зямлю заліваюць патокі крыві нашых бацькоў і мацяроў, братоў, сяброў і дзяцей. Ад Буга да Дняпра, ад Прыпяці да Дзвіны, па ўсёй беларускай зямлі ляжаць руіны і папалішчы нашых гарадоў і вёсак. Усё, што мы будавалі, усё, што было створана гераічнай працай беларускага народа, фашысцкія бандыты зруйнавалі агнём і мечам, падверглі дзікаму, варварскаму спусташэнню. Зладзеі і забойцы, гвалтаўнікі і каты, — яны катуюць шматпакутны наш народ, забіваючы яго лепшых сыноў і дачок, адпраўляючы на катаржныя работы ў Германію дзесяткі тысяч нашых людзей, апаганьваючы нашы святыні, здэкваючыся над чэсцю і годнасцю беларускага народа, над яго нацыянальным пачуццём, над яго вольнай песняй і словам. З дзікай страсцю садыстаў фашысцкія ізвергі і цемрашлы зацягваюць вісельную вяроўку на шыі беларускага народа, рыхтуючы яму цяжкі лёс катаржнага раба. Наша светлае неба зацямяюць дым вогнішчаў. Нашы ночы палыхаюць крываваым водсветам пажараў. На радзімых прасторах зямлі лёг чорны цень вісельні, гэты сімвал крывавага «новага парадку», які прынеслі на сваіх штыках азвярэлыя банды Гітлера.

Не змерыць гора і пакуты беларускага народа. Але яшчэ болей бязмежны яго мужнасць і гераізм, яго жалезная стойкасць у крывавай і бязлітаснай барацьбе з фашысцкімі захопнікамі. «Кроў за кроў і смерць за смерць!» — так вызначыў наш народ свае адносіны да ворага з самых першых дзён вайны. Гэтай барацьбой жыве і дыша наш народ. Беларусь жыве, змагаецца і помсціць. Яна заняволена, але не пакорана. Яна зняслаўлена, але не зломлена. Свяшчэнная нянавісць і справядлівая помста беларускага народа смяротнымі сакрушальнымі ударамі абрушваецца на галовы акупантаў. Уся Беларусь — гэта велізарны партызанскі край, дзе высока развіваецца магутны партызанскі сцяг, дзе днём і ноччу ляцяць пад адкос эшалоны ворага, дзе тысячы гітлераўцаў знаходзяць свае бясслаўныя магілы, дзе народ святы і беззаветна выконвае Вашы, Іосіф Вісарыёнавіч, указанні аб сакрушальным адпору ворагу, аб бязлітаснай расправе з ім. Наш народ жыве цяпер адзіным імкненнем, адзінай думкай — помсціць ворагу, знішчаць яго ўсюды і ўдзень, і ўночы.

Помсціць жорстка і бязлітасна!

Помсціць крывава, так, каб вораг захлынуўся ў сваёй уласнай паганай крыві, каб дзеці яго і патомкі гітлераўскіх захопнікаў на веки вечныя праклялі той дзень і гадзіну, калі яны пасмелі пераступіць мяжу свяшчэннай зямлі савецкіх народаў.

У дні грознай небяспекі, якая нависла над нашай вялікай радзімай, у дні, калі гітлераўскія полчышчы адчайна лезуць да прадгор'яў Каўказа і подступаў да Волгі, мы клянёмся Вам, дарагі Іосіф Вісарыёнавіч, што беларускі народ і надалей будзе высока трымаць сцяг вялікай усенароднай барацьбы супроць фашысцкіх захопнікаў, што слаўную 25-ю гадавіну Кастрычніка ён сустрэне новымі перамогамі над бандамі фашысцкіх мязотнікаў і чалавеканявіснікаў.

На фронце і ў партызанскіх атрадах наш народ будзе біць і граміць азвярэлыя полчышчы ворага, змагаючыся за канчатковае вызваленне ўсіх савецкіх зямель ад фашысцкіх крываваых разбойніцкіх банд.

Увесь беларускі народ жыве гэтым імкненнем і ў няспынным крывавай барацьбе натхняецца светлай надзеяй, што скоро прыдзе час, калі, вызваліўшы сваю зямлю, беларус скажа сваёй радзіме:

Асушу твае слёзы,
Залечу твае раны,
Кожны ліст я рукою распраўлю
старанна,
Узніму з папалішчаў твае гарады я,
Насаджу каля вёсак сады маладыя,
Каб ты вечна цвіла
І ў шчасці расла,
Дарагая мая Беларусь...

Мы ведаем: прыдзе гэты час вызвалення, і зноў зацвіце наша родная Беларусь, умытая цяпер кроўю і слязамі свайго народа, зноў падымуцца з руін нашы цудоўныя гарады і вёскі, зацвітуць сады і нівы.

І вось дзеля гэтай светлай і блізкай будучыні мы клянёмся, таварыш Сталін, адпомсціць ворагу ў стократ за пакуты беларускага народа, варожымі касцамі замасціць дарогі, па якіх Чырвоная Армія пойдзе на захад, у самае фашысцкае логова, каб канчаткова і назаўсёды пазбавіць народы ад крыважазнага гітлераўскага звяр'я.

Няхай жыве вялікі савецкі народ, які ў жорсткіх баях куе перамогу!

Няхай жыве Чырвоная Армія — барацьбіт за шчасце, чэсць, свабоду і незалежнасць савецкіх народаў!

Няхай жывуць слаўныя партызаны і партызанкі, беззаветныя барацьбіты за народную справу!

Няхай жыве наш любімы правяду, настаўнік і палкаводзец вялікі Сталін!

БЕЛАРУСІ

ЗА ЗРУЙНАВАННЯ ГАРАДЫ І СПАЛЕННЯ ВЁСКІ, ЗА КРОЎ І ГОРА СВАЙГО НАРОДА, — ЗА УСЁ АДПОМСЦІМ НЯМЕЦКІМ ГАДАМІ

ДРУГІ МІТЫНГ ПРАДСТАЎНІКОЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА

27 верасня 1942 года ў партызанскага атрада тав. Р., Маскве адбыўся другі антыфашысцкі мітынг прадстаўнікоў беларускага народа.

Мітынг адкрыў Старшыня Савета Народных Камісароў Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі тав. Былінскі.

З яркімі натхнёнымі прамовамі, словамі закліку да свайго роднага народа выступілі: камандзір Н-скіх партызанскіх атрадаў Беларусі тав. К., акадэмік тав. Мелкіх С. М., гвардыі маёр тав. Маргунскі, рабочы-стаканавец гомельскага паравозарамонтнага завода, эвакуіраванага ў тыл СССР, тав. Разумаў, Народная артыстка СССР і БССР, лаўрэат Сталінскай прэміі Л. П. Александровская, камандзір

Аўхімовіч, пісьменнік-франтавік, лаўрэат Сталінскай прэміі Кандрат Крапіва, сакратар Цэнтральнага Камітэта Ленінскага Комуністычнага Саюза Моладзі Беларусі тав. Зімянін, партызанка-ордэнаносец тав. Патоцкая, якая нядаўна вярнулася з варожага тыла, калгаснік, дэпутат Вярхоўнага Савета СССР тав. Батоўкін Н. Е.

З велізарным уздымам удзельнікі мітынгу прынялі прывітанне таварышу Сталіну.

Адзінадушна і з вялікім натхненнем удзельнікі мітынгу прынялі зварот да беларускага народа.

Мітынг трансліраваўся па радыё.

ДРУГІ МІТЫНГ ПРАДСТАЎНІКОЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА ДА БЕЛАРУСКАГА НАРОДА

Браты і сёстры! Рабочыя, сяляне, інтэлігенты Беларусі! Вялікі і слаўны, гераічны беларускі народ! Дні цяжкіх, суровых выпрабаванняў перажывае наша Беларусь. Ніколі яшчэ за час сваёй шматвяковай гісторыі беларускі народ не знаў такога гора, такіх пакут, якія перажывае ён цяпер, у час крывавага гітлераўскага рэжыму.

Тупая і азвярэлая нямецкая салдатня топча нашы нівы, залівае крывёю нашы землі, ператварае ў руіны нашы гарады і сёлы.

Гітлераўскія выградкі на руінах нашых гарадоў — Мінска, Магілёва, Віцебска, Гомеля, Полацка, Оршы, на папалішчых беларускіх вёсак ставяць шыбеніцы для лепшых сыноў і дачок нашага народа. Няма тато горада, няма таго сяла ў Беларусі, дзе-б не было ахвяр праклятых гітлераўцаў. Звыш 700 тысяч чалавек знішчылі гітлераўцы ў Беларусі. Сотні тысяч беларусаў ужо накіраваны на катаргу ў Германію.

Родныя нашы браты і сёстры! Зірніце на сябе, паглядзіце навокал! Кім вы былі і кім вы сталі?

Пры савецкай уладзе вы былі поўнымі гаспадарамі свайго жыцця, вы самі кіравалі сваёй гаспадаркай, і праз сваіх абраннікаў-дэпутатаў кіравалі сваёй дзяржавай.

А цяпер вы не можаце ні вольна дыхаць, ні вольна ступіць на сваёй, беларускай зямлі. Ваша дабро — у драпежных лапах нямецкіх захопнікаў. Нямецка-фашысцкія сабакі завялі такі парад, пры якім любы гітлеравец можа забіць вас, або зрабіць вас нявольнікамі.

Пры савецкай уладзе ўвесь наш народ стаў жыць заможна; усе мы — сыны беларускага народа — былі сыты, адзеты і абуты. З года ў год рос добрабыт нашага народа. Мы будавалі новыя школы, інстытуты, народныя дамы, паркі і сады — усё стваралася для народа. А цяпер вас аграбілі, спустошылі, ператварылі ў жабракоў. Багацілі, якія вы набывалі сваёй працай, нямецкія грабежнікі вывозяць у Германію, у сваё фашысцкае лагава. Кожны крок гітлераўскіх банд на нашай зямлі адзначан дзікімі забойствамі, грабежніцтвамі і гвалтаваннямі над мірнымі жыхарамі. Ракою льецца кроў народная. Толькі ў адным раёне Мінска гітлераўскія каты замучылі і расстралялі каля 100 тысяч чалавек. Кроў стыне ў жылах, ледзяное сэрца ад дзікіх распраў, якія ўчынілі нямецкія бандыты ў Шклоўскім, Бабруйскім, Сураж-

скім, Лёзнінскім, Клічаўскім, Окцябрскім і іншых раёнах Беларусі. Масавымі забойствамі беларусаў гітлераўскі сатрап Кубэ і ўсе прыхвасні гітлераўскай клікі хочуць пагасіць полымя ўсенароднай нянавісці, полымя партызанскай вайны, якая ўсё шырэй разгараецца на беларускай зямлі.

Немцы захапілі Беларусь, але яны бяссільны зламаць гераічнае супраціўленне беларускага народа, яго волю да барацьбы. Цяпер нямецкія правакатары і брахуны са скуры лузаюцца, каб гнуснай хлуснёй і правакацыйнай дэмаралізаваць нашых людзей і пасеяць сярод іх сумненні ў перамогу нашай справядлівай справы. Яны хочуць расстроіць нашы радзімы. Ім-бы вельмі хацелася знайсці ў асяроддзі беларускага народа здраднікаў. Нямецкія забойцы і правакатары, гэтыя ваўкі ў авечай шкуры, хочуць прыкінуцца «абаронцамі» беларускай нацыі, яны лямантуюць аб «беларускай культуры» і ў той-жа час па-варварску знішчаюць нацыянальную культуру беларускага народа, знішчаюць усё, што напамінае беларусам аб іх свабодным і шчаслівым жыцці да вераломнага нападу нямецкіх разбойнікаў.

Сярод беларускага народа фашыстам не ўдалося знайсці квіслінгаў. Беларуская інтэлігенцыя, вучоныя, пісьменнікі, грамадскія дзеячы засталіся вернымі свайму народу і разам з ім змагаюцца супроць ненавісных нямецкіх акупантаў. Гітлераўцы шукаюць падручных для сваёй чорнай справы сярод зброду крымінальнікаў, жулікаў усіх масцей і шпіёнаў, накіраваных правакатара і шпіёна Аляхновіча, гандляра крадзёным дабром Станкевіча, жуліка Віцьбіча і галаварэза Ермачэнка. Сярод гэтых нямецкіх наймітаў увіхаецца бандыт Гадлеўскі, які яшчэ ў 1918 годзе паказаў свой твар іуды. Гэта ён разам са Станкевічамі і панамі Скірмунтамі пасылаў кайзеру Вільгельму вернападданскую тэлеграму, просячы яго «ўзяць Беларусь пад оваё ўладарнае панаванне».

Гэтая кучка бандытаў і жулікаў з усіх сіл стараецца ўгаварыць заняволеных гітлераўскіх банд на нашай зямлі адзначан дзікімі забойствамі, грабежніцтвамі і гвалтаваннямі над мірнымі жыхарамі. Ракою льецца кроў народная. Толькі ў адным раёне Мінска гітлераўскія каты замучылі і расстралялі каля 100 тысяч чалавек. Кроў стыне ў жылах, ледзяное сэрца ад дзікіх распраў, якія ўчынілі нямецкія бандыты ў Шклоўскім, Бабруйскім, Сураж-

Але гэтым нягоднікам не ўдасца ашукаць беларусаў.

Беларусы ведаюць іх, як толькі ў свабоднай Савецкай Беларусі. Пад нямецкім ботам ён будзе заўсёды толькі бязмоўным і бязпраўным рабам, а яго радзіма — родная Беларусь — нямецкай калоніяй.

Расце і мацнее сіла нашага адпору гітлераўскім ордэ. Адна за другой кладуць свае косці варожыя дывізій пад Стацінградам і ў праггор'ях Каўказа, пад Ржэвам, пад горадам Леніна і на іншых фронтах.

Гітлераўская грабежніцкая армія, распаленая захопніцкімі апетытамі, баючыся немінучай расплаты, напружвае ўсе свае намаганні, каб у бліжэйшы час, што-б там ні сталася, захапіць жыццёва важныя раёны Савецкага Саюза і зламаць магутнасць супраціўлення Чырвонай Арміі.

У гэтыя дні, калі рашаецца лёс нашага народа, не павінна і не можа быць ні аднаго беларуса, які не ўдзельнічаў-бы ў барацьбе супроць нямецкіх акупантаў. Біць акупантаў на беларускай зямлі — гэта значыць дапамагаць Чырвонай Арміі спыніць і разграміць ворага на Поўдні, пад Стацінградам, на Паўночным Каўказе, дапамагаць адкінуць яго і вызваліць усе нашы землі ад нямецкіх захопнікаў. Усе на барацьбу з ненавіснымі нямецкімі захопнікамі!

Памятайце, браты і сёстры, што ў цесным еднанні з вялікім рускім народам, у брацкім саюзе з усімі савецкімі народамі, беларускі народ ачысціць сваю зямлю, сваю бацькаўшчыну ад нямецкіх акупантаў. Як-бы ні стараліся прадажныя фашысцкія паслугачы, яны бяссільны раз'яднаць нас з рускім народам. З рускім народам беларусы звязаны кроўнай і задушэўнай дружбай, якая ўмацоўвалася вякамі ў барацьбе з чужаземнымі захопнікамі. У гэтым еднанні наша сіла, наша перамога над агульным ворагам.

Толькі ў брацкім саюзе з савецкімі народамі Беларусь стала самастойнай вялікай дзяржавай, вядомай і пачэснай сярод усіх народаў свету. Хутка спаўняецца знамянальная дата — 25 год з таго дня, калі беларускі народ пры дапамозе рускага народа закончыў з царызмам і ўстанавіў сваю ўладу саветаў.

Кожны патрыёт Беларусі павінен помніць, што ён будзе гаспадаром свайго краю

кай Беларусі. Пад нямецкім ботам ён будзе заўсёды толькі бязмоўным і бязпраўным рабам, а яго радзіма — родная Беларусь — нямецкай калоніяй.

Таварышы партызаны і партызанкі! Усе верныя сыны і дочки беларускага народа! Пашырайце полымя партызанскай вайны супроць нямецкіх захопнікаў! Множце лік партызанскіх атрадаў і іх гераічныя рады!

Праз Беларусь праходзяць важныя чыгуначныя і шасэйныя дарогі. Па іх вораг падвозіць на фронт узбраенне, боепрыпасы, гаручае. Не прапусцім ні аднаго нямецкага поезда, ні аднаго варожага эшалона праз беларускую зямлю! Перарэжам усе жылы, якія служыць варожаму фронту. Беларусы! Знішчайце нямецкія гарнізоны. Граміце нямецкія ўправы і паліцэйскія ўчасткі. Узрываўце і паліце нямецкія склады. Разбурайце масты і дарогі, рвіце тэлеграфную і тэлефонную сувязь.

Знішчайце фашыстаў групамі і па аднаму. Не дадзім ім ні хвіліны супакою на нашай зямлі.

Радзіма гаворыць кожнаму з нас: хочаш жыць — забі немца! Хочаш, каб была вольная Беларусь — дапамагай партызанам. Сам бяры зброю, ідзі ў партызаны. Ачышчай сваю зямлю ад нямецкіх захопнікаў. Бязлітасна помсці нямецкім акупантам. За кожную кроплю крыві нашага народа пральем рэкі паганай крыві чужаземных акупантаў. За кожную слязіну нашых маткі, дзяцей — знішчым сотні тупых нямецкіх галоў.

У барацьбе з немцамі прыгодны ўсе віды зброі — ад аўтамата і гранаты да віл і сякеры.

Смерць кожнаму немцу на беларускай зямлі! Слава кожнаму партызану, слава кожнаму, хто знішчае немцаў, хто набліжае нашу перамогу!

Няхай жыве свабодная Савецкая Беларусь!

Няхай жыве слаўны беларускі народ і яго брат і друг — вялікі рускі народ!

Няхай жыве наша родная партыя большэвікоў!

Няхай жыве наш савецкі ўрад!

Няхай жывуць гераічныя воіны Чырвонай Арміі, якія адважна змагаюцца за чэсць і свабоду нашай радзімы!

Няхай жыве наш правадыр і палкаводзец, наш бацька і друг, родны наш таварыш СТАЛІН!

Калгасніцы вызваленага сяла гутараць з байцом Чырвонай Арміі (Калінінскі фронт).

ПРАРЫЎ НЯМЕЦКАЙ АБАРОНЫ ПАД РЖЭВАМ

Паўночна-заходняй Ржэва нашы войскі прарвалі абарончыя рубяжы праціўніка. У выніку двухдзённых баёў вызвалена ад нямецка-фашысцкіх акупантаў 25 населеных пунктаў. За гэты час, па няпоўных даных, знішчана больш 2.000 нямецкіх салдат і афіцэраў, 8 самалётаў, 6 артылерыйскіх і 5 мінамётных батарэй, 16 супроцьтанкавых гармат, 26 кулямётаў, 3 склады з боепрыпасамі, разбурана 75 бліндажоў і дзотаў. Захоплены трафеі і палонныя.

ЗНІШЧЫМ НЕМЦАЎ ДА АПОШНЯГА!

ТОЛЬКІ ШТО АТРЫМАНА ПАВЕДАМЛЕННЕ, ШТО У РАЁНЕ П. АДБЫЎСЯ ВЯЛІКАЯ ПАРТЫЗАНСКАЯ НАЯМІ АКУПАНТАМІ І ІХ НАЙМІТАМІ. У ГЭТЫМ БАЮ ПРЫМАЛІ УДЗЕЛ НЕ ТОЛЬКІ ПАРТЫЗАНЫ, А УСЁ НАСЕЛЬНІЦТВА.

ПАСЛЯ ТАГО, ЯК АКУПАНТЫ БЫЛІ ПЕРАБІТЫ, СОВЕЦКІЯ ПАТРЫЕТЫ РАССТАВІЛІ НА ДАРОГАХ ДОШКІ З НАДПІСАМ: «КАЛІ НЕМЦЫ ЯШЧЭ ПАТКНУЦА СЮДЫ — МЫ ЗНІШЧЫМ ІХ ДА АПОШНЯГА».

2 САСТАВЫ — ПАД АДКОС

Партызаны падрыўнікі Нікалай П. і Сямён А. з атрада тав. Аркадзя за апошнія тыдні пусцілі пад адкос 2 варожыя саставы гаручага, якія следвалі па чыгунцы Полацк — Віцебск.

ПАЛІЦЭЙСКІЯ ПЕРАЙШЛІ ДА ПАРТЫЗАН

Як паведамляюць з Аршаншчыны, там добраахвотна перайшлі да партызан 80 чалавек з паліцэйскай зграі, якую фашысты называюць «нацыянальнай добраахвотніцкай арміяй».

Гэтыя «добраахвотнікі», якія не хочуць служыць немцам, перадалі партызанам 3 мінамёты, 25 кулямётаў, 6 аўтаматаў, 50 вінтовак і радыёстанцыю з нямецкім кодам.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛІГІЯ 73570